

3 Евангелля св. Мацвея

Убачыўшы натоўп, Езус падняўся на гару. А калі сеў, падышлі да Яго вучні Ягоныя. І, адкрыўшы вусны свае, Ён вучыў іх, кажучы: “Шчаслівыя ўбогія духам, бо іх ёсць Валадарства Нябеснае. Шчаслівыя засмучаныя, бо яны сучасныя будучы. Шчаслівыя лагодныя, бо яны зямлю атрымаюць у спадчыну. Шчаслівыя галодныя і прагнучыя справядлівасці, бо яны насычаныя будучы. Шчаслівыя міласэрныя, бо яны міласэрнасць спазнаюць. Шчаслівыя чыстыя сэрцам, бо яны Бога ўбачаць. Шчаслівыя міратворцы, бо яны сынамі Божымі названыя будучы. Шчаслівыя, каго пераследуюць за справядлівасць, бо іх ёсць Валадарства Нябеснае. Шчаслівыя вы, калі будучы вас зневажаць і пераследаваць, і ўсяляк зласловіць несправядліва з-за Мяне. Радуйцеся і весяліцеся, бо вялікая ўзнагарода ваша ў нябёсах”. †

Мц 5, 1–12а

Хто вытрывае да канца

Гэты фрагмент Евангелля прадстаўляе 8 бласлаўленняў, дадзеных Езусам Хрыстом. Яны павінны быць фундаментам хрысціянскага жыцця. Поруч з Дэкалогам і заповедзямі любові на іх павінна грунтавацца наша штодзённасць. Быць убогім духам, неабыякавым да лёсу чалавека і свету, ціхім, справядлівым, міласэрным, мець чыстае сэрца, прыносіць супакой, не здавацца, нягледзячы на пераслед, – гэтыя бласлаўленні з’яўляюцца нібы рэцэптам правільнага жыцця кожнага сапраўднага вызнаўцы Хрыста.

Апошнім часам часта можна пачуць, што гэта немагчыма, што свет цяпер іншы, а ў ім – іншыя каштоўнасці. Весці жыццё сапраўднага хрысціяніна нялёгка, таму што Евангелле значна адрозніваецца ад таго, да чаго нас заахвочваюць тыя ж сучасныя рэкламы, якія маніпуліруюць лозунгамі тыпу “вольнасць” і “правы меншасцей”. У сувязі з гэтым у нашых сэрцах могуць нарадзіцца пытанні: ці варта быць “знакам пратэсту”? ці не лепш ісці ў тым жа напрамку, што і ўсе, каб не падвяргаць сябе непрыемнасцям? ці не лепш быць такім, як іншыя?

Не варта, не лепш! Хрыстос гаворыць, што нават калі нас будучы зневажаць, пераследаваць і зласловіць, атрымаем вялікую ўзнагароду ў небе. Варта трымаць з Панам, хоць і цяжка, бо “хто вытрывае да канца, будзе збаўлены” (Мк 13, 13).